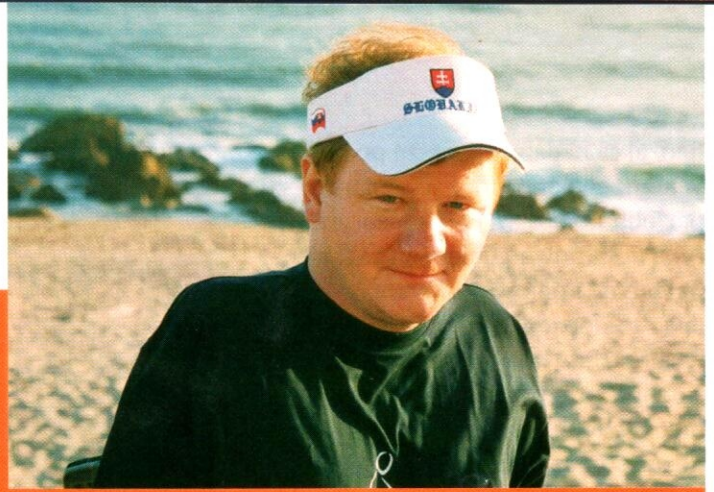


# Sedím na vozíku a hrám bocciu

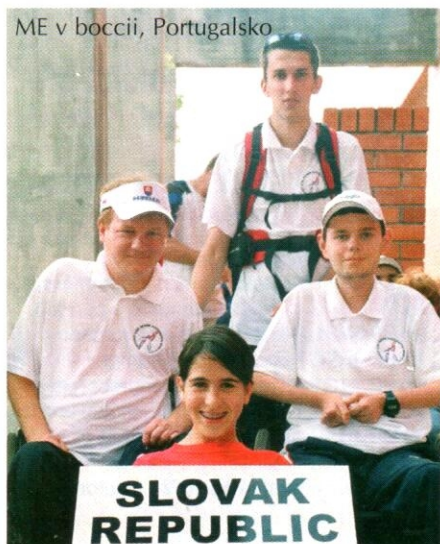
Stanislavovi Minárikovi z Považskej Bystrice (34) pred štyrmi rokmi diagnostikovali diabetes. Odvtedy užíva perorálne antidiabetiká a všemožne sa snaží o dobrú kompenzáciu. Pracuje, športuje, fotografuje a zachováva si pozitívny prístup k životu. Jeho naladenie a optimizmus je o to obdivuhodnejší, že trpí svalovou dystrofiou typu Beker, následkom ktorej zostal v sedemnástich rokoch na invalidnom vozíku. Príznaky uvedeného ochorenia sa uňho prejavili po autonehode, ktorú prežil ako 12-ročný.



## Spomínate si ešte na chvíle tesne po nehode?

Keď som sa konečne prebral v nemocnici a chcel som prvýkrát prejsť sám na WC, zistil som, že ma nohy neudržia. Lekári dlho nevedeli, čo mi je, keďže som okrem početných pomliaždení svalstva nemal žiadne zlomeniny ani vážne zranenia. Neskôr sa zistilo, že práve pomliaždeniny svalstva sa pričínili o to, že vrodená genetická chyba - svalová dystrofia, sa u mňa prejavila skôr. Pomliaždené svalstvo sa mi po nehode nedokázalo následkom svalovej dystrofie, ktorá zapríčiňuje postupné ubúdanie svalstva, zregenerovať. Nasledoval rýchly úbytok svalovej sily. Absolvoval som dve operácie achilových šliach, ktoré mi mali zlepšiť narušené držanie tela. Operácie moje sadnutie na invalidný vozík oddialili iba o pár rokov. Svalová dystrofia je progresívne ochorenie, s ktorým ak chce človek žiť,

ME v boccii, Portugalsko



mal by sa s ním čo najskôr vysporiadať a príliš nad ním nepremýšľať.

## Napriek všetkému ste sa osamostatnili od rodičov?

Pred dvanástimi rokmi som sa rozhodol, že to skúsím sám. Som rád, že som to dokázal, lebo rovesníci, ktorí sú na invalidnom vozíku ako ja, tvrdia, že si vôbec nevedia predstaviť osamostatnenie po rokoch strávených s rodičmi. Začiatok nebol vôbec ľahký, ale vynaložené úsilie stálo za to a dnes môžem povedať, že mi to pomohlo v živote nájsť niečo nové, čo ma posunulo dopredu a ukázalo mi nové možnosti sebarealizácie.



## Máte bezbariérový byt?

Po odchode z rodičovského domu som v Považskej Bystrici dostal byt v bezbariérovej bytovke pre telesne postihnutých. Mám v ňom namontovaný stropný zdvihač, ktorý mi pomáha dostať sa na toaletu či do vane a keď potrebujem ísť von, umožňuje mi aj presun z mechanického vozíka na elektrický. Vtedy poisťovňa neuhrádzala polohovateľnú posteľ. Mne ju Orga-

nizácia muskulárnych dystrofií zakúpila z peňazí vyzbieraných počas Dňa ľudí so svalovou dystrofiou, ktorý sa koná každý rok v júni.

## Zvykali ste si dlho na skutočnosť, že ste pripútaný na invalidný vozík?

Predstavte si chalana, ktorý má 17 rokov a túži so svojimi rovesníkmi chodiť do kina, na zábavy a odrazu, keď zostanete na vozíku, sa vám celý svet zosype. Nevedel som si predstaviť, že mám z domu vyjsť na invalidnom vozíku. Vyvolávalo to vo mne pocit bezradnosti a menejcennosti. Trvalo dosť dlho, kým som pochopil, že trápiť sa nemá zmysel. Začal som sa na svet dívať viac z pozitívnej stránky, čo mi časom pomohlo nájsť samého seba a možnosti, ako byť prospešný aj napriek svojmu handicapu.

## Museli ste sa kvôli handicapu vzdať nejakých aktivít?

Mojím snom vždy bolo, že budem buď stolárom, alebo lesníkom a tohto sna sa asi nikdy nevzdám, lebo keď zacítim vôňu dreva, vždy sa vo mne prebudí túžba s ním pracovať. Po úraze a následných komplikáciách, medzi ktoré po rokoch pribudol aj diabetes, som šťastie musel prispôbiť svoje aktivity zdravotnému stavu. Toho, čo som nemohol, bolo odrazu akosi priveľa, lebo medzi moje koničky patrili skôr manuálne zručnosti, o ktoré ma časom pripravila hlavne progresívna svalová dystrofia. Trvalo určitý čas, kým som si zvykol, že to alebo tamto nemôžem. Našťastie mi



ostal zdravý rozum (aspoň ja si to myslím), ktorý sa snažím využiť a tak som sa ho popri svojom telesnom handicape naučil viac používať.

### Počula som o vás, že ste členom športového klubu. Je to pravda?

Pred rokom a pol sme sa ako členovia Organizácie muskulárnych dystrofiíkov so sídlom v Bratislave rozhodli založiť pod našou materskou organizáciou klub v Považskej Bystrici s názvom Klub OMD Manín. Za predsedu si členovia klubu vybrali mňa. Venujeme sa boccii pre telesne postihnutých. Boccia je loptová hra, ktorá sa hráva na palubovke vo veľkosti jednej tretiny volejbalového ihriska. Tejto hre sa venujú prevažne športovci s postihom ako dolných, tak aj horných končatín. Ja osobne hrám bocciiu športovo už piaty

rok. Podarilo sa mi vyhrať zopár turnajov, ale medzi moje najväčšie úspechy patrí účasť na tohtoročných Majstrovstvách Európy v Portugalsku. Kedysi by mi ani nenapadlo, čomu všetkému sa môže človek na invalidnom vozíčku venovať. Stačí len chcieť.

### Z čoho čerpáte najviac energie?

Mojím najväčším zdrojom energie je predovšetkým slnko. Prevažnú väčšinu svojho času venujem klubu a keď mám čas, rád chodievam do prírody s fotoaparátom. O svoje zábery sa delím vo fotoklube s ostatnými členmi. V prvom rade ma baví moja práca v klube, ktorú by som chcel v budúcnosti rozšíriť o poradenskú činnosť pre telesne postihnutých a ich rodinných príslušníkov.

(jk)

## Prečo sa trápíť chodením po schodoch?

Spoločnosť ARES pred niekoľkými týždňami rozšírila svoju komplexnú ponuku zariadení na prekonávanie architektonických bariér o ďalší produkt – Stoličkové výťahy renomovanej anglickej spoločnosti BISON BEDE, Ltd. O tejto zaujímavej novinke na Slovenskom trhu sme rozprávali s technickým riaditeľom ARESu Ing. Vladimírom Jablonickým.

### Čo viedlo spoločnosť ARES k rozšíreniu jej doterajšej ponuky o stoličkové výťahy?

Naša ponuka doposiaľ zahŕňala mnoho zariadení rôznorodých konštrukčných typov a pohonných konceptov. Stoličkový výťah je zariadenie, ktoré kopíruje schodisko v celej jeho dĺžke a umožňuje inštaláciu na vnútornej (zvyčajne pri zábradlí) ako aj na vonkajšej (zvyčajne pri stene) strane schodiska. Zároveň umožňuje aj kombináciu vnútorných a vonkajších zákrut, navyše stoličkové výťahy sú poháňané batériami, takže pri montáži obvykle neprichádza k zásahom do elektroinštalácie (pre nabíjačku potrebujeme len zástrčku na 230 V, ktorá je vo väčšine slovenských domácností).

### Na www stránke vašej spoločnosti propagujete šikmú schodiskovú plošinu SP 150 OMEGA, neobávajú sa konkurencie vlastným produktom?

Nie, napriek skutočnosti, že SP 150 OMEGA môže stoličkový výťah plnohodnotne nahradiť, nepredstavuje konkuren-

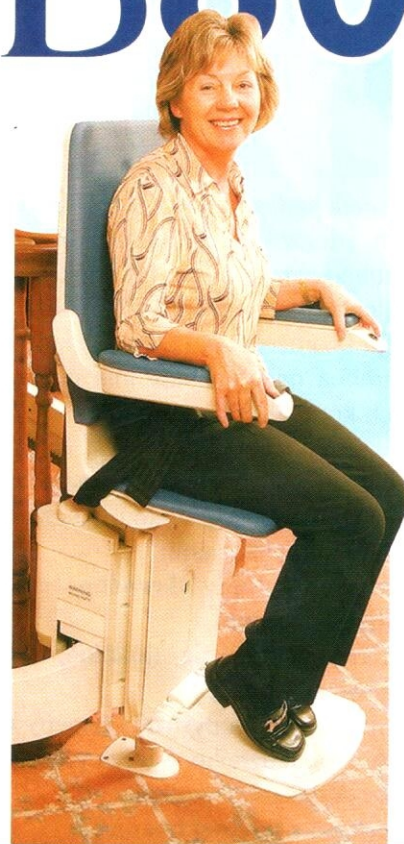
ciu v plnom zmysle slova. Stoličkový výťah je primárne určený pre osoby so sťaženou chôdzou, danej skutočnosti je podrobená jeho konštrukcia a nosnosť (120 kg – 180 kg podľa typu a prevedenia). Šikmá schodisková plošina je zariadenie vhodné na prepravu nielen osôb so sťaženou chôdzou, ale aj na prepravu vozíčkarov, čomu zodpovedá jej konštrukcia a nosnosť (225 kg).

### Spomínali ste jednoduchšiu konštrukciu stoličkového výťahu v porovnaní so šikmou schodiskovou plošinou. Odrazí sa daná skutočnosť na cene?

Áno, jednoduchšia konštrukcia znamená menšie náklady na montáž, čo sa zákonite musí prejavíť aj na cene výrobku. Mimochodom, zákazník už v základnej cene získa okrem stoličky aj 2 diaľkové ovládače, možnosť vybrať si farbu potahovej látky stoličky a v závislosti od typu dokonca aj farbu koľajnice, aby si mohol byť istý, že stoličkový výťah nebude žiadnym spôsobom narušovať interiér jeho príbytku.

(PR)

# B80



## STOLIČKOVÝ VÝŤAH

- ✓ pohodlný
- ✓ spoľahlivý
- ✓ estetický
- ✓ tichý
- ✓ energeticky nenáročný



A R E S

**ARES spol. s r.o.**

Banšova 4, 821 04 Bratislava, SR

Tel.: +421 2 4341 4664

Fax: +421 2 4820 4528

e-mail: ares@ares.sk

http://www.ares.sk